

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

vi diskuterer spørgsmål om ophavsret her i tinget, er at blive helt overbevist om, hvor komplicerede disse forhold er. Vi har tidligere diskuteret spørgsmålet om det initiativ, som de nordiske landes regeringer har taget til en almindelig revision af den ophavsretlige lovgivning. Vi har diskuteret, hvordan der er nedsat nationale udvalg, og vi har i Danmark det udvalg, hvis formand er professor Mogens Koktvedgaard, som er i gang med sit arbejde på hele dette store område. Det, vi behandler i dag, er kun et lille stykke, som det er blevet sagt af fru Birte Weiss, af det samlede problem. Det er spørgsmålet om at lette adgangen for undervisningsvæsenet til at benytte indspilninger af fjernsynsprogrammer i undervisningen, sådan som man hidtil har kunnet bruge lydsiden.

Hr. H. C. Hansen og fru Nathalie Lind rejste spørgsmålet om søfolkene. Dette spørgsmål diskuterede vi sidste gang den 8. december forrige år, hvor jeg oplyste, at der var udarbejdet et udkast til overenskomst med ophavsmandsorganisationerne, og at der kun manglede nogle afsluttende drøftelser. Jeg kan nu tilføje, at repræsentanterne for de implicerede parter – og det er Handelsflådens Velfærdsråd, Danmarks radio og det såkaldte kassetteudvalg – den 18. marts i år er blevet enige om formuleringen af overenskomsten, således at de ophavsretlige problemer i denne sag er løst. Jeg har flere gange nævnt her i folketinget, at hovedproblemerne i denne sag ikke er af ophavsretlig, men af praktisk økonomisk karakter, og disse spørgsmål varetages af handelsministeriet, der i øjeblikket forbereder en bevillingsansøgning til finansudvalget.

Jeg kan endelig oplyse, at ifølge den overenskomst med ophavsmandsorganisationerne, som kan ventes formelt underskrevet meget hurtigt, udgør vederlaget til ophavs mændene 850 kr. årligt pr. skib, der er tilmeldt distributionsordningen, og det må vel siges at være et symbolsk beløb, der her bliver tale om.

Jeg skal dernæst kun sige til fru Nathalie Lind, der rejste spørgsmålet om, hvordan det gik med de forhandlinger, undervisningsministeriet førte, at jeg kan ikke i enkeltheder redegøre for det, men jeg kan sige så meget, at man fortsætter forhandlingerne, der har været afbrudt på grund af sygdom, og at man håber at nå frem til et resultat inden sommerferien.

Jeg skal så blot gøre den bemærkning i anledning af fru Nathalie Linds tåven med hen-

syn til andre udsendelser end rene undervisningsudsendelser, at jeg godt forstår den tåven. Man kan have sine betænkeligheder i forhold til dem. På den anden side må man også sige, at der i dag med det brede udbud af udsendelser af samfundsmæssig karakter kan være udsendelser, der er vældig væsentlige, men som ikke er udgået direkte fra undervisningssektoren. Jeg mener, at vi må diskutere i udvalget, om man kan finde nogle regler om en sådan tvangslicensløsning, eller om vi kan finde andre regler, hvorefter vi kan drage ophavsmandsorganisationerne ind. Jeg vil også gerne sige, at det er ikke et forsøg på at komme uden om, hvem der er ophavs mænd, og hvad deres ret er. Det, der måske kan være spørgsmålet, er, om vi kan finde mere smidige og praktiske administrationsformer i dag, end vi har haft hidtil, muligvis former, hvorunder de får det samme og måske endda mere i forhold til den udnyttelsesgrad, der kan blive tale om i fremtiden. Det vil jeg også gerne understrege i denne forbindelse.

Så skal jeg blot sige – det gælder både hr. Melchior og hr. Bernhard Baunsgaard – at vederlagskravet ikke er tænkt som noget organisationskrav. Der er mere teknik i det, end der er organisationstvang. Vi ved, at der er mange kunstnere, der står uden for organisationer, og derfor må man ligesom kanalisere de ordninger, der er, så de får nøjagtig det samme som alle andre, for kommer vi ind på at skulle forhandle hver eneste gang med alle kunstnere, så vil jeg næsten tippe, at der er nogle, der kommer til at stå væsentligt bedre end de dårligst stillede af kunstnerne, altså topstjerner af den ene eller den anden art vil stå stærkere i deres forhandlingsposition end dem, der ikke er med. Det er altså ikke, set fra vor side, et spørgsmål om organisationsmæssig tvang, det er et spørgsmål om at finde, skal vi sige den bedste form teknisk set. Men det er også en ting, som vi kan diskutere i udvalget, det hører helt klart hjemme under samrådsspørgsmål.

Der blev gjort nogle bemærkninger af fru Tove Jørgensen om, at vi ikke er kommet længere med ophavsmandsorganisationerne. Det er nu ikke så mærkeligt, for det, det er strandet på, er, at der er uenighed mellem ophavsmandsorganisationerne og os andre om, hvordan det skal ordnes i den øjeblikkelige situation, og jeg henviser også i min fremsættelsestale til, at ophavsmandsorganisationernes udtalelser, kassetteudvalgets udtalelser, bliver oversendt til